

ческата църква. Тѣ се пѣятъ по една специална псалмодейна формула, нотирана по стари традиционни източници. Нѣкога сѣ наричали Л. сжщо и не църковни творби — каквато е полурелигиозната и полупатриотична кантата *Gallia* на Гуно.

Ламентозо, ит. *lamentoso* — плачевно, жалбено.

Ламерсъ, Торвалдъ Аминдъ — *Lammers, Thorwald Amynd* — норвежки пѣвецъ, хоровъ диригентъ и компонистъ, род. 15 януар. 1841 въ Модумъ, умр. 8 февр. 1922 въ Осло, ученикъ на Ламперти въ Милано, пѣлъ въ Италия и Норвегия, билъ диригентъ на „Хоровото дружество“ и „Цецилия“ въ Христиания, преработилъ много норвежки народни пѣсни за хоръ.

Ламондъ, Фредерикъ — *Lamond, Frederick* — видень пианистъ-бетховенистъ и даровитъ компонистъ, род. 28 януар. 1868 въ Глазговъ, отначало органистъ, после училъ цигулка, постѣпва въ Рафовата консерватория въ Франкфуртъ а/М., дето учи пиано при Шварцъ, а после и при Бюловъ и Листъ, като изработва отъ себе си единъ превъзходенъ пианистъ, въ изпълнението на който, на първа линия, стои духовния елементъ. Изучилъ основно творчеството на Бетховена, Л. дава концерти, посветени изключително на Бетховенови творби, и си е спечелилъ име на голѣмъ съвременъ неговъ тълкувателъ. Като компонистъ, Л. се представява отъ: една симфония, една увертюра, една соната за виолончелъ и клавирни пиеси.

Лампадариусъ, Иоанъ — византийски църковенъ пѣснотворецъ и теоретикъ на византийското пѣние презъ XIV ст., — главень псалтъ на църквата „Св. София“ въ Цариградъ, авторъ на съчинението „Учение (технология) на музикалното изкуство“.

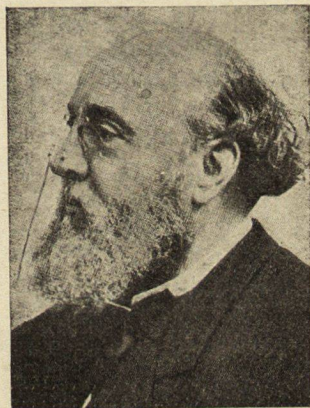
Ламперти, Франческо — *Lamperti, Francesco* — видень гласовъ педагогъ, род. 11 мартъ 1813 въ Савона, умр. 1 май 1892 въ Комо, ученикъ на Миланската консерватория, директоръ на „Театро Филодраматико“ въ Лоди, и после професоръ въ Миланската консерватория, дето е възпиталъ редица голѣми пѣвци; писалъ етюди и др инструктивни нѣща за пѣние.

Лампертъ, Ернстъ — *Lampert, Ernst* — компонистъ и отличенъ диригентъ, род. 3 юли 1818 въ Гота, умр. 26 юни 1879 с. т., ученикъ на Хумелъ въ Ваймаръ, после на Шпоръ и Хауптманъ въ Каселъ, концертмайсторъ, и после диригентъ на Придворния театръ и симфоническитѣ концерти въ Гота. Творби: клавирна и камерна музика, кантати и четири опери.

Лампе, Филипъ — *Lampe, Philipp* — познатъ съ своитѣ аранжimenti на Шуманови творби, род. 1839 въ Лайпцигъ, умр. 4 апр. 1871 с. т. — цигуларъ и отличенъ органистъ, ученикъ на Рихтеръ по теория и композиция. Отъ неговитѣ аранжimenti на Шуманови творения заслужава да се споменатъ: ор. 52, „Увертюра скерцо и финале“ — за пиано и ор. 86 — за клавиригентъ.

Лампони, фр. lampons — 3 строфи французски наздравии пѣсни, съ заключителенъ рефренъ.

Лампуниа, Джовани Батиста — *Lampugnani, Giovanni Batista* — плодовитъ оперенъ компонистъ, род. 1706 въ Милано, умр. 1786, писалъ 26 опери, триосонати, симфонии и концерти.

Шарлъ Ламурьо

Ламурьо, Шарлъ — *Lamoureux, Charles* — видень французски диригентъ, основателъ на известнитѣ